

Amb la cara ja paguem

Analitzant el nostre rostre, la morfopsicologia és capaç de dir-nos com som i de què pequem. Les seves aplicacions són múltiples: selecció de personal, estudis, parella, criminalitat... Hi ha qui diu, sense por, que és el futur de la psicologia

ANNA AGUILAR

Ho portem escrit a la cara. Sense obrir la boca estem dient si som resolutius o mandrosos, si ens domina la generositat o si el nostre defecte és la gasseria, si tenim bona memòria, si la imaginació és el nostre punt fort... Sabien, per exemple, que Sòcrates i Pitàgores escollien els seus deixebles pel seu rostre? 3.000 anys a.C. els grecs ja feien estudis que relacionaven la cara amb la psicologia de la persona. A Orient, en temps de Confuci, existia un professional que era lector de rostres. Segurament, i vist amb perspectiva, treballava de manera més intuïtiva que metodològica, però ja feia els primers passos en el món de la morfopsicologia. Una disciplina, una ciència, que mitjançant l'estudi de la relació que hi ha entre la forma del nostre rostre i el psiquisme, ens retrata.

«La morfopsicologia està a anys llum de la psicologia i psiquiatria tradicional. És la psicologia del futur». Qui és capaç de fer una afirmació tan rotunda és Julián Gabarre, doctor en psicologia, diplomad superior en morfopsicologia i reconegut en els mitjans professionals com a una de les màximes autoritats en

Carme Rusalleda
CUINERA

El marc d'aquest rostre és mitjà, per la qual cosa les seves reserves energètiques són mitjanes, però en ser bastant ters per a la seva edat, ens informa que és activa. El front arrodonit que s'eixampla a la part alta, junt amb el fet que està inclinat i que els seus ulls són tòncics, però sobretot pel fet que a la parpella superior se li veu una mica la mitja lluna, ens informa d'una àmplia i fecunda imaginació, amb una memòria privilegiada, plena de sensacions olfatives en què la intuïció i la innovació estaran en totes les seves creacions, amb decisions ràpides. Els seus sentiments seran més somniats que viscuts.

Josep Guardiola
ENTRENADOR DEL BARÇA

Rostre amb un marc harmoniós entre la zona cerebral, emocional i instintiva. Els sentits, proporcionats al seu rostre, i una tonicitat adequada ens informen que és una persona amb notable sentit comú. L'iris dels seus ulls tòncics junt amb uns pòmuls visibles el fan un bon pedagog, sabrà explicar molt bé les seves idees. L'enfonsament entre els pòmuls i el nas, junt amb unes aletes poc activades, ens informa que la força dels seus sentiments continguts fecundarà la seva intel·ligència, però també el farà menys hàbil per expressar verbalment els seus sentiments en el seu entorn familiar i professional.

aquesta especialitat. Autor del llibre *El rostre y la personalidad: rostro, cerebro y conducta* (Ed. Flumen, 2007), Gabarre destaca la capacitat de síntesi i concreció que té la morfopsicologia –a diferència de la psicologia, que considera més abstracta i teòrica– a l'hora de definir el nostre caràcter, comportament, tipus d'intel·ligència predominant, competències innates...

Tres cervells

Potser no ho sabien, però a la cara hi ha un resum de tres cervells; una hipòtesi de la qual ja parlava el neuròleg Paul MacLean als anys setanta del segle XX: el cervell primitiu o instintiu, més impulsiu (es reflecteix en la zona mandibular, la boca i el mentó, i es correspon amb el tronc de l'encèfal), el cervell emocional (pòmuls i nas, vinculat a la zona mitjana del cervell) i el cervell racional (concentrat al front i relacionat amb el còrtex). Segons com interaccionen aquests cervells i les parts de la cara que els representen, hi ha diferents lleis que ens serveixen per interpretar un rostre.

Per exemple, una llei és la de la dilatació i retracció del rostre. El primer cas correspondria a gent

El significat del nostre rostre

Crani

Obertura del camp de la consciència

Front

Orientació cap a la concreció o a la abstracció

Temples/ulls

Orientació introvertida o extravertida

Pòmuls/galtes

Desig de socialització

Nas

Desig de conquesta

Espai labionasal

Desig de tendresa

Coll/mandíbula

Desig de realització

Barbeta

Desig d'afirmació

RAÓ

EMOCIÓ

INSTINTS

Raimon
CANTAUTOR

Marc del rostre mitjà. To energètic notable per a la seva edat, la qual cosa significa que és actiu. La seva zona emocional (pòmuls i nas) i la zona instintiva (mandíbula, boca i mentó) formen un sol bloc. Això, unit a uns pòmuls alts, un llavi superior fi, uns ulls molt tònic i un front inclinat, el fan un home d'idees al servei dels seus sentiments idealistes, una mica radicals. Com a conseqüència té un comportament poc adaptable o gens flexible. Si no ho ha treballat, podria haver-hi una dualitat que el podria portar a comportaments contradictoris entre els seus sentiments humanistes i les seves necessitats materials, poc disposades a ser compartides.

Isabel Clara-Simó
ESCRITORA

El marc ample, tònic per a la seva edat i equilibrat, ens informa que l'alt potencial energètic d'aquesta dona està actiu. Això, sumat a un mentó potent, ens parla d'una tenacitat i perseverança posades al servei de la seva important imaginació intuïtiva (front ondulat), impregnada d'humanisme (pòmuls visibles), la qual cosa la fa molt apropiada per escriure sobre fets de la vida amb notable realisme. Si bé és una persona que té un cor per compartir (pòmuls amples), en les seves relacions afectives serà molt selectiva a l'hora d'escollir els seus amics. Orificis nasals petits.

Xavier Sala i Martín
ECONOMISTA

El seu rostre té un marc ample i el to, per la seva edat, és mitjà, la qual cosa el fan un home actiu si està motivat. En cas contrari pot deixar de ser eficaç. El seu front, que s'eixampla a la part de dalt junt amb uns ulls tònic i unes celles acceptablement piloses i una mica en forma d'accent circumflex, una zona mandibular suficient i un nas una mica girat cap a l'esquerra, ens informen que hi ha capacitat per veure i donar solucions globals ben adaptades a la realitat, no exemptes de pragmatisme. El seu sentit de l'oportunitat és notable i si és destre també s'observa certa dependència afectiva materna, potser per una necessitat d'excessiva hiperprotecció de la mare. Un aspecte, aquest últim, que haurà de tenir en compte.

Josep M. Sistach
ARQUEBISBE DE
BARCELONA

De marc mitjà-ample, vist de perfil és profund, sobretot en la seva zona mandibular, la qual cosa ens indica un potent cabal energètic. Això, junt amb un mentó molt potent, ens informa d'una persona amb perseverança i resistència a l'hora d'enfocar tots els aspectes de la seva vida, als quals difícilment renunciarà per malament que vagin les coses si ell es posa en marxa per aconseguir les seves metes. D'intel·ligència intuïtiva i concreta, té una notable capacitat per assimilar conceptes quan estudii, podent-hi dedicar molt temps si li interessa. El pragmatisme estarà en la majoria de les seves decisions, les quals prendrà amb certa objectivitat.

Consulta, escola, càtedra...

més adaptable i flexible, mentre que el rostre retret indicaria persones més inadaptades, susceptibles, sensibles... Una altra llei és la de la tonicitat: determina si un rostre és actiu o àton (mandrós) i de quina manera l'energia està activada. També hi ha la llei de l'harmonia, que estudia si aquesta existeix entre els paràmetres d'un rostre i, en cas que sigui així, es recorre a la llei de la integració. «Si la persona integra l'harmonia serà font d'activitat i

Els morfopsicòlegs tenen una màxima: comprendre, no jutjar. Julián Gabarre ha estat pioner a l'hora de demostrar amb una tesi doctoral (*Rostro y cerebro: dos caras de una misma realidad*, qualificada amb *cum laude*) quins són els fonaments de la morfopsicologia. Format a París i deixeble de Louis Corman, considerat el pare de la morfopsicologia, Gabarre actualment té una escola de morfopsicologia a Barcelona. Hi assisteixen psicòlegs, pedagogs, metges, mestres, directius i persones a títol individual; alumnes de tot l'Estat espanyol i fins i tot de Portugal. Gabarre compagina la docència i el seu interès per crear una càtedra de morfopsicologia amb la seva consulta, per a la qual té una llista d'espera de vuit mesos. Ell ha estat l'autor de l'anàlisi dels deus personatges d'aquest reportatge, a partir de fotos de perfil i de cara (en algun cas, diferent de la que aquí es publica).

creativitat; si no, pot donar com a resultat una bipolaritat». Lleis, doncs, que sumades a un profund coneixement del significat de cada part del rostre, són capaces de dir-nos com som.

La seva utilitat

Per què serveix la morfopsicologia? Apuntin. És molt eficaç per detectar de manera precoç psicopatologies subjacents abans que es desenvolupin. També pot proporcionar un ampli coneixement

Rafael Nadal
TENNISTA

El marc d'aquest rostre és mitjà ample i tònic, la qual cosa el fa una persona treballadora en el que faci. Com que els orificis del nas són amples li donen una major capacitat d'oxigenació als seus pulmons. Això li oferirà una major resistència de la que només pel seu marc podríem deduir. La seva zona més ampla està als pòmuls (zona del cor), la qual cosa ens parla del seu fons humanista, amb una gran necessitat de compartir, aspecte que també indica que és una persona molt familiar amb un notable sentit de la responsabilitat en aquest aspecte. No obstant això, haurà d'aprendre a expressar els seus sentiments verbalment ja que si no podrien caure, ell i la seva parella, en una monotonia afectiva.

Montserrat Tura
POLÍTICA (PSC)

El seu marc ample i amb certa tonicitat fa que sigui molt treballadora. Això, unit a un mentó visible, indica que també és tenaç i perseverant. La seva intel·ligència és abstracta i concreta, lògica i intuïtiva, amb capacitat de planificació i organització. A més a més canalitza molt bé la seva imaginació cap a accions concretes que en la majoria d'ocasions arriben a la seva fi. És pragmàtica però, no obstant això, el seu fons és idealista en les idees i sentiments, la qual cosa li dóna un fons humanista. El nas, una mica arromangat, junt amb uns visibles pòmuls, la fan una persona amb una gran necessitat de rebre afecte i de sentir-se estimada, aspectes que cal tenir en compte per evitar una dependència afectiva.

Leonel Messi
FUTBOLISTA DEL BARÇA

El marc del seu rostre és ample i el to, acceptable. Els pòmuls i el nas és la zona més gran, per la qual cosa en la seva vida els sentiments ocupen un lloc molt important, amb una gran necessitat de reconeixement i de ser estimat. Aquesta mateixa estructura el fa una persona generosa, amb un gran cor, si bé els seus ulls molt protegits i el seu mentó una mica partit i poc pronunciat cap endavant el fan un ésser tímid. Una mica dubitatiu quan hagi de prendre decisions reflexionades en què no hi estiguin implicats els sentiments. Aquesta mateixa estructura, juntament amb un coll ample i curt, li donen força i explosivitat en la seva arrencada. Això, sumat a uns supercilis molt marcats, li donen el poder realitzador conegut per tothom.

Artur Mas
POLÍTIC (CiU)

En aquest rostre el marc és ample; les carns, tenses; i la boca, estreta. Això ens informa que el seu cabal energètic és alt i que és actiu amb certa tenacitat. Les mandíbules són més amples que la zona dels pòmuls, i el naixement del nas fins a la seva terminació és curt i poc projectat, la qual cosa ens diu que la seva vida afectiva ocupa poc lloc en comparació amb els seus interessos professionals i ambicions. Com a conseqüència, en les seves decisions els sentiments hi estan molt poc implicats i això fa que les seves decisions siguin més objectives. Això, a la vegada, el fa menys intel·ligent emocionalment i amb menys disposició per delegar, compartir i crear equips, aspectes que haurà de treballar.

ment a pares i mestres sobre com educar un infant en funció de la seva individualitat, des del tipus d'alimentació que necessita fins a la manera d'estudiar o el tipus d'estudis i professió més adequats per a ell. El món de la parella: «La morfopsicologia ens pot orientar, ja que si ens coneixem més bé ens comprendrem millor», diu Gabarre. Selecció de personal: «En les entrevistes de feina es tendeix a contractar gent que digui el que vols sentir,

El morfopsicòleg Julián Gabarre al seu despatx. / ANDREU PUIG

busques persones iguals a tu, amb la qual cosa deixes de ser objectiu. La morfopsicologia no analitza el que estàs dient sinó el teu rostre, i veiem si el candidat i el seu cap poden ser complementaris». I també, en el camp policial: «El que podem veure analitzant el rostre de la persona, és quin tipus de delictes, en cas de cometre'n, seria el més probable que fes». La Policia Científica de Barcelona va mostrar a Gabarre deu persones i no en va errar cap.